

YAVUZNAME

Nankörlük

A. METİN YAVUZ
(Gümrük-Tekel Bakanlığı E. Müsteşar Yrd.)

Kısaca “iyilikbilmezlik” ya da “kendisine yapılan iyiliğin değerini bilmemek” şeklinde tanımlanan nankörlüklere günlük yaşantımızda sıkça rastlamaktayız. Hatta öyle ki, bazı nankörlükler; bu konuda sembol haline gelmiş kedileri ve kargaları bile geride bırakmaktadır.

Sayılamayacak ve ölçülemeyecek kadar sıkıntı ve güçlüklerle büyütülüp yetiştirilen bazı evlatların elleri ekmeğe yetince, ailelerine yardım etmeleri şöyle dursun, onları tamamen dışladıkları ve hatta –şimdiye kadar aldıkları yetmezmiş gibi- daha da nemalanmak için çaba sarfettikleri ve –bazen de istediklerini alamayınca-ellerini kana buladıkları bile görülmektedir.

İçinde zerre kadar insanlık duygusu olan bir kimsenin, kendisine hayatı boyunca bunca iyilik yapan birine (üstelik ana-babasına) böyle merhametsizce ve hatta zalimce davranması mümkün mü? Ama, görüyoruz ki oluyor, hem de sık sık...

*

Beni bu düşüncelere yönlendiren olay; 22 temmuzda yapılacak genel seçimde bir partide yeniden aday gösterilmeyen 160 küsur milletvekilinin tutum ve davranışları oldu. Adamlar(!)partilerinin liderinin bir önceki seçimde kendilerini aday göstermesi sonucunda –rüyalarında görseler inanamayacakları şekilde- seçilerek 5 yıla yakın süredir milletvekili olarak dünyalıklarını yapıp yedi sülalelerini de ihya ettikleri halde; kendilerine bu olağanüstü olanakları sağlayan liderlerine minnet ve şükran duymaları şöyle dursun; yeniden aday gösterilmedikleri için kızgınlıklarını ve dargınlıklarını ifade edecek söz bulamıyorlar ve hatta –sırf bunun için- seçimi iptal ettirme çareleri arıyorlar. Nankörlüğün bu kadarına da pes doğrusu...

Ama bu konuda (hamurları aynı mayadan olsa gerek) liderleri de kendilerinden geri kalmıyor. Şöyle ki : mütevazı bir ailenin çocuğu olarak büyük şehrin fakir bir semtinde büyüyen, sıradan okullarda tahsilini yapan, kimbilir kimlerin yardım ve desteğiyle siyasete atılıp İl Başkanlığı, Belediye Başkanlığı, milletvekilliği ve nihayet Başbakanlık makamına ulaşan (bu arada edindiği zengin dostları sayesinde çocuklarını yurt dışında okutma

fırsatı bulan, daha birkaç sene önce tüm varlığının oğlunun sünnet düğününde toplanan altınlardan ibaret olduğunu beyan ettiği halde bugün trilyonluk serveti olduğu ifade edilen, en iyi tahsilleri yaparak mükemmel şekilde yetişmiş onbinlerce genç işsiz dolaşırken -hatta bunların çoğu asgari ücrete bile razı olduğu halde iş bulamazken- kendi oğullarının önce gemi, arkasından da trilyonluk villa almalarını sağlayan) kişinin; hayatı boyunca kendisine yol göstererek, yardım ve destek vererek iyilik yapan kişilere davranışlarının nasıl olduğunu bilmiyoruz ama kendisine bütün bu olanakları sağlayan düzene karşı davranışları ortada...

Kendisini “kullukdan vatandaşlık mertebesine” yükselten ve fakir bir semtte yetişip sıradan okullarda okumasına rağmen –çalışması ve gayretiyle- genç yaşında ülkedeki en yüksek üçüncü makam olan Başbakanlığa çıkmasını sağlayan bu laik, demokratik hukuk düzeni Cumhuriyete karşı minnet ve şükran duyup bu makamda ülkeye en iyi hizmeti vererek sistemi daha da geliştirip yücelteceğine; bu sisteme ve kurumlarına savaş açarak (Orta Çağ karanlıklarının daha da gerisindeki “şeriat” rejimine özenip toplumu oraya götürmek amacıyla) Devletin Zirvesi Cumhurbaşkanlığına çıkmak için gösterdiği çabalar ortadadır.

Gazetelerde zaman, zaman; bindiği dalı kestiği için düşüp öbür dünyayı boylayan zavallıların haberlerini görüp “insan bindiği dalı keser mi” diye şaşarız. İnsanın bindiği dalı kesmesi ve de onun bindiği dalı kestiğini gören dostlarının hiç ses çıkarmaması, nasıl olur? Demek ki, oluyor, olabiliyor...

Ne demeli? Sonları iyi olur inşallah...